

behandlinger i sundhedsvæsenet af 2. juli 1999«.

Spm. nr. S 1631

Til arbejdsministeren (14/2 01) af:

Aage Frandsen (SF):

»Overvejer ministeren at ændre bekendtgørelserne for modregning i dagpenge m.v. og efterløn, sådan at der sker en udvidelse af, hvilke indtægter, f.eks. indtægter som skatteankennævnsmedlemmer, der vil være friholdt for modregning på linje med medlemmer af kommunalbestyrelser og amtsråd samt mennesker, der har hverv som vidne, nævning, domsmand eller tilforordnet ved valg?«

Begrundelse

Da det for en del skatteankenævnsmedlemmer er forbundet med en del besvær, herunder økonomisk besvær, at udøve deres hverv som skatteankenævnsmedlem samtidig med, at de pågældende er på dagpenge el.lign. eller er på efterløn, kunne det i forhold til det hverv, de udfører være rimeligt at overveje, at der ikke skete en modregning i dagpenge m.v. og efterløn. Det forekommer hverken rimeligt eller ønskeligt, at mennesker ikke kan påtage sig at være skatteankenævnsmedlemmer, når de er på dagpenge el.lign. eller på efterløn. Det er klart, at der i forbindelse med udvidelse af antallet af persongrupper vil være overvejelser over, hvem der evt. yderligere skulle være friholdt fra reglerne for modregning. Ud fra en logisk betragtning om, at det drejer sig om mennesker, der har et borgerligt ombud eller andet hverv i offentlig interesse, kunne det udover skatteankenævnsmedlemmer evt. også omfatte offentlige vurderingsmænd.

Svar (21/2 01)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Arbejdsløshedsdagpenge og efterløn er en erstatning for en mistet arbejdsindtægt, og udgangspunktet i arbejdsløshedsforsikringen er derfor, at arbejde og indtægter i en ledigheds- eller efterlønsperiode, skal medføre fradrag.

Som følge heraf, er det hovedreglen i både dagpengereglerne og efterlønsreglerne, at skattepligtige beløb, der modtages for varetagelse af borgerlige ombud og offentlige og private hverv, skal medføre fradrag i dagpengene/efterlønnen. Dette skyldes, at beløbene fremstår som egentlig aflønning, og ikke alene skal modsvare de udgifter, som er forbundet med hvervene.

Når der i fradragsreglerne gøres undtagelse for beløb, der modtages for varetagelse af hverv i henhold til de kommunale styrelseslove, har det en særlig baggrund.

Undtagelsesreglen blev indsat i fradragsreglerne i 1992 efter, at et flertal i Folketinget havde fremsat et beslutningsforslag herom for at motivere så mange som muligt til at deltage i kommunalpolitik. Der har således ikke været et ønske i Folketinget om at lempe reglerne på andre områder.

Endvidere skal der efter reglerne ikke ske fradrag for indtægter for hverv som nævning, domsmand, lægdommer, tilforordnet ved valg og vidne. Baggrunden herfor er de retssikkerhedsmæssige hensyn, der ligger til grund for hvervene, og vederlagenes meget ringe størrelse.

På baggrund af ovenstående betragtninger har jeg ikke på nuværende tidspunkt planer om at lempe fradragsreglerne yderligere.

Spm. nr. S 1554

Til socialministeren (7/2 01) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvad den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er i Arbejdsskadestyrelsen og redegøre for, hvilken maksimal sagsbehandlingstid ministeren vil betragte som rimelig?«

Svar (20/2 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Arbejdsskadestyrelsen for år 2000 var 245 dage (ca. 8 måneder) for alle typer sager fra sagens oprettelse til afslutning. For Ulykkessager var den 259 dage og for Erhvervs sygdomssager 221 dage.

Det fremgår af arbejdsskadesikringslovens § 31, stk. 1 at afgørelser vedrørende erstatning for